92. బోగీలు-ప్రదేశాలు-భూమి-ఆకాశం-పంచభూతాలు-పరమాత్మ	2
93. ప్రశ్న-సమాధానం	5
94. ప్రయాణం	7
95. క్రీడ సత్యం	9
96. జగత్తు మాయా కాదు, మిథ్యాకాదు, కలా కాదు.	10
97. కర్త-కర్మ-క్రియ	12
98. నిశ్చలత-ఎరుక	13
99. రెండే ఉత్తమ ఉపాయాలు	14
100. దైవేచ్ఛ	15
101. మిథ్యానేను	15
102. కోపం	16
103. ప్రయోజనం-పురుషప్రయత్నం – ప్రారబ్ధం – భగవదిచ్ఛ	17
104. ఆధ్యాత్మిక లక్ష్యం	18
105. భగవదిచ్ఛ-నాకు తెలియదు	19
106. శక్తి సహిత జ్ఞానం-జ్ఞానసహిత శక్తి-సిద్ధులు	20
107. పోలిక-ఎలా పొందాలి	21
108. ఆత్మప్రకాశంలోని కిరణాలు ఆలోచనలు	22
109. బుద్ధి-కర్మ-పాత్ర-దర్శకుడు	24
110. సృష్టి దేవుడు-ప్రపంచదర్శనమే భగవద్దర్శనం	25
111. అహంకారం ఉండడం దోషమేమీ కాదు	26
112. గురుదృష్టి-దైవదృష్టి	29
113. స్వస్వరూపానుభవము	31

92. నశ్వరం-శాశ్వతం

గురువుగారూ...

జీవితం నశ్వరమా?

* * *

బోగీల వైపు నుంచి చూస్తే...

ఒకడు ఒక బోగీలో నుంచి...

మరో బోగీలోకి వెళ్లినట్టు ఉంటుందే గానీ....

రైలుతో పోలిస్తే వాడు ఎక్కడికీ వెళ్లడం లేదు...

వాడు రైల్లోనే ఉన్నాడు...

* * *

ప్రదేశాల వైపు నుంచి చూస్తే...

రైలు ఒక ప్రదేశం నుంచి...

మరొక ప్రదేశానికి వెళ్లినట్టు ఉంటుందేగానీ...

భూమితో పోలిస్తే...

రైలు ఎక్కడికీ వెళ్లడం లేదు...

రైలు భూమ్మీదనే ఉంది...

* * *

భూమి వైపు నుంచి చూస్తే...

ఏదో ఒక కక్ష్యలో అది ప్రయాణిస్తున్నట్టు ఉంటుందేగాని...

ఆకాశం వైపు నుంచి చూస్తే...

భూమి ఎక్కడికీ వెళ్లడం లేదు....

అది ఆకాశంలోనే ఉంది...

* * *

పంచభూతాల వైపు నుంచి చూస్తే...

ఏదో సృష్టి జరిగిన"ట్టు" అనిపిస్తుందేగానీ...

పరమాత్మ వైపు నుంచి చూస్తే...

సృష్టి ఏమీ జరగలేదు...

సృష్టి పరమాత్మ లోనే ఉంది...

* * *

ప్రతీది కదులుతోంది....

కానీ "మొత్తము" కదలదు...

గోడగడియారంలోని ప్రతి పార్టూ కదులుతుంటుంది...

కానీ గడియారాన్ని మొత్తంగా చూసినప్పుడు...

ఆ గడియారం అక్కణ్ణుంచి ఎటూ కదలదు...

అచలంలోనే సకల చలనాలూ ఉన్నాయి...

నిద్రలోనే కలలు, మెలకువలు ఉన్నాయి...

శిలలోనే సకల శిల్పాలూ ఉన్నాయి...

శాశ్వతంలోనే నశ్వరాలూ ఉన్నాయి...

ఉన్నది సద్వస్తువు ఒకటే అన్నప్పుడు...

ఏదైనా నశించి ఎక్కడికెళుతుందబ్బా...

ఆకాశాన్ని విడిచిపెట్టి పోవాలని...

ఓ పక్షి అనుకుందట...

అది ఎక్కడికెళ్లినా ఆకాశమే...

ఏదైనా నశించి ఎక్కడికెళుతుంది?

ఎక్కడికెళ్లినా...ఉన్నది సత్పదార్థమే...

ఆభరణాన్ని చెరిపేస్తే, ఆభరణం ఎక్కడకెళ్లింది...?

బంగారంలోనే కలిసిపోయింది అనాలి...

నిజానికి-

బంగారానికి...

నేను విలువైన ఖనిజాన్ని అని...

కంసాలి తనను ఓ ఆభరణంగా మలచాడని...

ఓ అందమైన అమ్మాయి మెడలో హారంగా ఉన్నానని...

అందరూ చూసి తనను మెచ్చుకుంటున్నారని...

ఆ బంగారానికి ఏమీ తెలియదు...

అన్ని భావాలూ...అన్ని లెక్కలూ మనవే.

ఆభరణంగా నశ్వరం...

బంగారంగా శాశ్వతం...

"శ్రీధర్"గా(జీవితంగా) నశ్వరం...

"నేను"గా(పరమాత్మగా) శాశ్వతం...

బాహ్యంలో...వ్యవహారంలో...

శ్రీధర్ గా నటిస్తూ ఉండు...

అంతరంలో...అనుభవంలో...

"నేను"గా జీవిస్తూ ఉండు...

కల నశ్వరం...

కల కనేవాడు శాశ్వతం...

జీవితం నశ్వరం...

జీవించేవాడు(భగవంతుడు) శాశ్వతం.

జీవించేవాడు శ్రీధర్ కాదు...

శ్రీధర్ కూడా జీవితంలో భాగమే...

భగవంతుని జీవితాన్ని...

శ్రీధర్ తన జీవితంగా భ్రమపడడమే మాయ...

* * *

మాయ-

సమిష్టిరూపంగా అది నిత్యమైనది...

రూపుమాపలేం...

వ్యక్తిగతంగా అది అనిత్యమైనది... రూపుమాపగలం...

ఆసుపత్రిగా నిత్యము...

రోగిగా అనిత్యము...

బాగు చేసుకొని బయటపడవచ్చు...

కానీ ఆసుపత్రి కొనసాగుతూనే ఉంటుంది...

అలానే మాయ కొనసాగుతూనే ఉంటుంది...

వ్యక్తిగతంగా తాను దాన్నుంచి బయట పడవచ్చు...

మాయ అనాది...కానీ అంత్యం ఉంది...

అని శాస్త్రం చెప్పిన మాటకు అర్థం ఇదే...

* * *

సమిష్టిగా తాను శాశ్వతం...

వ్యక్తిగా తాను నశ్వరం....

****

93. ప్రశ్న-సమాధానం

నమస్తే గురువుగారూ!

మన గురువుగారిలా...

మెలకువలో ఉంటూనే...

గాఢనిద్రలో ఉన్న విశ్రాంతిని పొందడం ఎలా?

* * *

ఆ సశరీర గురువు కూడా నీ స్వప్నంలో భాగమే...

వారు అనుభవించే విశ్రాంతి స్థితిని కూడా...

నీవు ప్రసాదించిందే...

వారు ప్రబోధించే మాటలన్నింటినీ...

నీవు అప్పుగా ఇచ్చినవే...

వారు నీకు తిరిగి అప్పజెబుతున్నారు...

నీ దానిని నీవు "ఉపదేశం"గా తీసుకుంటున్నావు...

అన్నీ నీదే...

అన్నీ నీవే...

మరిచావు అంతే...

ఆ మరపు కూడా ఉద్దేశపూర్వకమే...

మళ్లీ ఉద్దేశపూర్వకంగా జ్ఞప్తికి తెచ్చుకోవడమే సాధన...

సాధనా-సిద్ధీ...రెండూ నీ కేళీవిలాసములే...

మరపు-జ్ఞప్తి...రెండూ నీ లీలా విశేషములే...

దేవుడు సృష్టి చేయడం కాదు...

దేవుణ్ణి కూడా నీవే సృష్టించావు...

* * *

"గాఢనిద్ర" అనే ఉన్నతమైన ఆధ్యాత్మికస్థితి నుండి జారి...

మెలకువలోకి...ద్వంద్వంలోకి వచ్చిపడ్డావు...

మళ్లీ ఈ మెలకువలో గాఢనిద్రానుభవం పొందడం ఎలా?

అనే పిచ్చిప్రశ్న యెందుకు?

ఎలా? అన్న ప్రశ్నను వదిలేయ్...

అదే మోక్షం...

ఆ ప్రశ్నే కాదు...

అన్ని ప్రశ్నలూ వదిలేయ్...

ప్రశ్న లేకుండడమే గాఢనిద్రానుభవము...

ప్రశ్నలు వేయడం - విజ్ఞానం.

ప్రశ్నలు వదిలేయడం - సుజ్ఞానం.

ఒక్క మనిషి తప్ప మిగతా ఏ జీవరాశీ...

ఏ ప్రశ్నా లేకుండా హాయిగా జీవిస్తున్నాయి...

ప్రశ్నే ఆటంకం సమాధానానికి...

ప్రశ్న లేకుంటే సమాధానం అక్కడే ఉంటుంది...

ప్రశ్నే మనస్సు...

ప్రశ్న పరిత్యాగమే చిత్తపరిత్యాగము...

ప్రశ్న లేకుంటే మనసు చచ్చి ఊరుకుంటుంది...

అదే "సుమ్మా ఇరు"...

గురువు అంటే "కేవల సమాధానము"...

అందుకే గురుసన్నిధి విశ్రాంతిగా ఉంటుంది...

గురుసన్నిధిలో గడపడమే గొప్ప సాధన....

గురుసన్నిధిలో గడపడమే గొప్ప సమాధి...

గురుసన్నిధి అంటే కేవలం వారి దేహం దగ్గర కూర్చోవడం మాత్రమే కాదు...

వారి తత్త్వానికి దగ్గరగా గడపడం కూడా...

* * *

"మీరు సమాధానం చెప్పలేక...

ఇలా చెబుతున్నారు..."

అని భావించకండి...

నేను సమాధానం పొందాను...

కాదు కాదు...

"నేనే" సమాధానంగా ఉన్నాను...

****

94. ప్రయాణం

ముక్తి పొందటం అనేది...

నీ ప్రయత్న-అప్రయత్నాలతో సంబంధం లేదు...

నీ ఇష్టా-అయిష్టాలతో నిమిత్తం లేదు...

చచ్చినట్టు ప్రతి ఒక్కడూ ముక్తి పొంది తీరుతాడు...

మోక్షం ప్రతి ఒక్కని జన్మహక్కు...

ఈలోపుగా తొందరపడి...

బాధగురువుల బారిన పడకండి...

ఆధ్యాత్మికవ్యాపారవలలో చిగులుకోకండి...

కాయలన్నింటికీ చెట్టే ఆధారం...

కాయకు మరో కాయ ఆధారం కాదు...

ఏ గురువూ, ఏ బోధకుడూ నీకు ఆధారం కాదు...

"అందరికీ శ్రీహరే అంతరాత్మ" అన్నాడు అన్నమయ్య...

భగవంతుడు నీకు కేటాయించిన పనిని...

నిరామయంగా చేసుకుంటూ వెళ్ళిపోవడమే...

గొప్పసాధన...

* * *

నదికి ప్రవహించడమే సాధన...

జీవికి జీవించడమే సాధన...

* * *

ప్రతి భావం ప్రయాణం అభావంలోకే...

ప్రతి మాట ప్రయాణం మౌనంలోకే...

ప్రతి కర్మ ప్రయాణం అకర్మలోకే...

ప్రతి చలనం ప్రయాణం అచలంలోకే...

ప్రతి జీవి ప్రయాణం దైవంలోకే...

* * *

ప్రతి ఒక్కరూ...

నీకు జీవితము గురించి తెలియదు...

అని చావగొడుతున్నారు...

అసలు జీవితం అంటే ఏమిటి?

* * *

ఏమీ జరగకపోయినా...

ఏదో జరుగుతున్నట్టుగా...

అనిపించే నీ భ్రమ కే "జీవితం" అని పేరు.

* * *

ఏమి జరుగుతున్నా...

ఏమీ జరగడం లేదు...

అన్న నీ స్థిరమైన అనుభవానికే...

"ఆధ్యాత్మికం" అని పేరు...

* * *

95. క్రీడ సత్యం

శూన్యం అంటే?

* * *

మనకు అనుభవంలోకి రాని పదార్థం.

* * *

శూన్యంకా...అని మా గురూపదేశము...

* * *

అవును...

నీతో సహా సర్వమూ శూన్యమైతే....

ఉన్నదేదో అది పరిపూర్ణంగా అనుభవంలోకి వస్తుంది...

* * *

ఎలా?

* * *

ఒకడు అద్దె ఇంట్లో ఉంటాడు...

కానీ ఇల్లు తనది అనుకోడు...

బ్యాంక్ క్యాషియరు వద్ద అపారమైన డబ్బు వుంటుంది...

అదంతా తనది అనుకోడు...

అలానే ఉండు నీవు ఈ తనువులో...ఈ జగత్తులో...

* * *

గాఢనిద్రలో ఉన్న హాయి నుంచి ఎందుకు మెలకువలోకి జారిపడ్డాను...

* * *

మాయకు సృష్టి చేయడం, లయం చేయడం స్వభావం.

అదే మన మనసుకు మెలకువగా, నిద్రగా అనుభవంలోకి వస్తోంది...

మాయ యొక్క కల పేరు - లీల.

మనసు యొక్క లీల పేరు - కల.

లోకవత్ లీలా లీలా కైవల్యం...అంటోంది బ్రహ్మసూత్రం...

ఇంతకు మించి ultimate truth లేదు నిజంగా...

మన చిన్న బుర్ర అందుకోగలిగే చిట్టచివరి సమాధానంగా కనుగొన్నారు ఈ వాక్యాన్ని ఋషులు...

* * *

గాఢనిద్ర - స్వరూపస్థానము.

మెలకువ - విహార స్థానము.

మళ్లీ తిరిగి మనం స్వంతగూటికి చేరుకుంటాం

అన్న జ్ఞప్తిలో ఉంటే జాగ్రదవస్థ కూడా హాయే...

పక్క ఊరిలో జాతర చూడడడానికి వెళ్లడం లాంటిదే ఈ జాగ్రదవస్థ...

జాతరను ఎంజాయ్ చేయండి...

ఎలాగూ తిరుగుప్రయాణం తప్పదు...

స్వంతగూడైన నిద్రలోకి వెళ్లడం తప్పదు...

ఇదీ కాసేపు...అదీ కాసేపు...

ఈ క్రీడ మాత్రమే శాశ్వతం...

బ్రహ్మ మిథ్య...జగత్తు మిథ్య...క్రీడ సత్యం.

* * *

"ఎందుకు" అన్న ప్రశ్నను వదిలి...

జీవితాన్ని ఎంజాయ్ చేయండి...

కళాత్మకంగా...రసాత్మకంగా...

* * *

భగవంతుని మీద విశ్వాసం ఎలా కలుగుతుంది?

* * *

జీవితం మీద విశ్వాసం పోయినప్పుడు...

* * *

96. జగత్తు మాయా కాదు, మిథ్యాకాదు, కలా కాదు.

శిష్యుడు: 'ఇదొక కల' అని ఉండడం జ్ఞానమా?

గురువు: హరిమయముగాని ద్రవ్యము పరమాణువు కూడా లేదు...
అన్నాడు పోతన.

జగత్తనేది భగవంతునిచే సృష్టింపబడింది కాదు.
మనకు ఓ శరీరం ఉన్నట్టు భగవంతుని శరీరమే ఈ ప్రపంచం.

అందువల్లనే పరమేశ్వరుణ్ణి పంచముఖేశ్వరుడుగా కొలుస్తారు.
పంచముఖాలు అంటే పంచభూతాలు.

'నేను' అని జీవుడూ అంటాడు, దేవుడూ అంటాడు.
జీవుని నేను వ్యష్టిగా ఉంటుంది.
దేవుని నేను సమిష్టిగా ఉంటుంది.

బ్రహ్మమూ అనాదే.
ప్రపంచమూ అనాదే.
రెండూ ఒకే వస్తువు.

రూపాయినాణేన్ని చిల్లరగా మార్చుకుని వాడుకుంటే అది ప్రపంచానుభవం.

చిల్లరను రూపాయినాణెంగా మార్చుకుని దాచుకుంటే అది దైవానుభవం.

కుండను చూస్తున్నాను అని నీవనుకునేటప్పుడు కూడా
నీవు చూసేది మట్టినే.

జగత్తును చూస్తున్నాను అని నీవనుకునేటప్పుడు కూడా
నీవు చూసేది భగవంతుణ్ణే.

ఈ అవగాహనే సాక్షాత్కారం.
అంతేగాని భగవంతుడు ఓ రూపంగా వచ్చి
నీ యెదుటపడడం కాదు.

ఈ జగత్తు మాయా కాదు, మిథ్యాకాదు, కలా కాదు,
జగత్తు సాక్షాత్తు ఈశ్వరస్వరూపమే అని గ్రహించడమే సాక్షాత్కారం.

దీనిని ఈశ్వరస్వరూపంగా చూడకపోవడమే మాయ.

జీవ-జగత్తు-ఈశ్వరుడు మొత్తం కలిపి ఒకే వస్తువు.
ఈ మూడింట్లో ఒక వంతుగా(జీవుడుగా) మాత్రమే తానుండడం వలననే ఈ సమస్యలు.

* * *

జగత్తు మిథ్య అని ఎందుకన్నారంటే
సత్యాన్ని సత్యంగా చూడక, జగత్తును మాత్రమే సత్యం అనుకుంటున్నావు కాబట్టి...నీ దృష్టిని ఆధారసత్యం(ఏకత్వం) వైపుకు మళ్లించడానికి తాత్కాలికంగా 'జగత్తు మిథ్య' అని బోధించవల్సివచ్చిందే తప్ప జగత్తు నిజానికి మిథ్య కాదు.
జగత్తు కూడా సద్వస్తువులో అంతర్భాగమే.

* * *

గాఢనిద్రలో ఏమీ తెలియకపోయినా
భావాలు, దృశ్యాలు ఉండని కారణంగా
తన స్వరూపమే అయిన "హాయి" తేటతెల్లంగా
అనుభవంలోకి వస్తుంది.
అందువల్లనే గాఢనిద్రానుభవమే(ఏ అనుభవమూ లేకపోవడమే) దైవానుభవం అంటారు గురువుగారు.

అంటే దాని అర్థం ఎప్పుడూ పడుకుని నిద్రపొమ్మని కాదు.

సమూహంలో ఏకాంతమే గాఢనిద్రాస్థితి.
మెలకువలో నిద్రయే ముక్తస్థితి.

* * *

97. కర్త-కర్మ-క్రియ

శిష్యుడు: ఇప్పుడు మనం చూస్తున్న ఈ జగతిలో ఒకడు పేదవాడు గాను ఒకడు కోటీశ్వరుడు గాను మరొకరు వేరే విధంగాను మనము చూస్తున్నాము.

ఎవరికివారి ప్రారబ్ధ కర్మను అనుసరించి వారి జీవితము జరుగుతూ ఉంటుంది అని పెద్దలు అంటున్నారు.... ఇది ఎంతవరకు నిజం? కొంచెం వివరిస్తారా...

గురువు: ఒక దర్శకుడు తనే ఓ విషాదగాథను వ్రాసి అందులో తానే పేదవాని పాత్రను ధరించి ఓ సినిమా తీశాడు...నిర్మాత కూడా తానే. ఆ సినిమాను స్వంత థియేటర్ లో ఒక్కడే కూర్చొని ఆ సినిమాను చూస్తూ...ఆ సినిమాను తాను తీసిందే అని మరచిపోయి...ఆ పేదవాని పాత్రను వేసింది తానే అనేది కూడా మరచిపోయి...ఆ కథలో తల్లీనమై ఆ పేదవాని కష్టాలను చూసి దుఃఖిస్తున్నాడు....

ఇప్పుడు చెప్పండి సృష్టి ఎవరిదో....
ప్రారబ్ధకర్మ ఎవరిదో.....

కర్త-కర్మ-క్రియ మూడూ భగవంతుడే.

* * *

దేవీసూక్తంలో అమ్మ స్వయంగా నేనే చెబుతున్నాను అని చెప్పిన మాటలు చూడండి...

అహమేవ స్వయమిదం వదామి జుష్టం దేవేభిరుత మానుషేభిః|

యం కామయే తంతముగ్రం కృణోమి తం బ్రహ్మాణం తమృషిం తం సుమేధామ్||

నేనే స్వయంగా చెబుతున్నాను-

నేను ఉగ్రుణ్ణి చేయాలనుకొంటే ఉగ్రుడిగా
వేదవేత్తను చేయాలని తలంచితే వేదవేత్తగా
ఋషిగా తీర్చిదిద్దాలని భావించితే ఋషిగా,
మేధావిగా చేయ నిర్ణయించితే మేధావిగా
ఆయా వ్యక్తులను నేనే చేస్తాను.

* * *

ఒకవేళ వారు ఆమె కంటే భిన్నులయి ఉంటే

అది పక్షపాతమై ఉండేది.

కాని ఆమె స్వయంగా విభిన్న రూపాలను ధరించి
విభిన్న పాత్రలలో నటిస్తూ ఉంది.

****

98. నిశ్చలత-ఎరుక

శిష్యుడు: మెలకువకు మునుపు అంటే తాను సురేష్ గా పరిణమించక మునుపు ఏమిగా ఉన్నాడో మెలకువ తర్వాత కూడా తాను అదిగా ఉన్నట్లయితే అదే జీవన్ముక్తి అంటున్నారు మీరు.... కొంచెం నాకు అర్థమయ్యేట్టు వివరించండి.

గురువు: నిద్రలో నిశ్చలంగా ఉన్న నేనే,
మెలకువలో ఉండే నేను కూడా...

నిద్రలో నిశ్చలత ఉంటుందేగానీ
'నేనున్నాను' అన్న ఎరుక ఉండదు.

మెలకువలో 'నేనున్నాను' అన్న ఎరుక ఉంటుందేగానీ నిశ్చలత ఉండదు.

కాబట్టి నిశ్చలతను-ఎరుకను ఏకకాలంలో పొందడమే ఆధ్యాత్మిక ఏకైక లక్ష్యం.

* * *

నిద్రలో విచారణ(సాధన) చేయలేం.
మెలకువలో మాత్రమే చేయగలం.

కాబట్టి నిద్రలో 'ఎరుక ' ను సాధించడం కంటే
మెలకువలో 'నిశ్చలత' ను సాధించడం ఒకటే మార్గం.

* * *

మెలకువలో- తలంపులతోను, వ్యవహారాలతోను
కర్తృత్వంతోను... నిద్రలో స్వరూపంగా ఉన్న ఆ 'సహజమైన నిశ్చలత' చెదిరిన'ట్టు'
అనిపిస్తుంది....

ఈ బాహ్యవిషయాలకు అధిక ప్రాధాన్యత ఇవ్వక,
కాస్త అంతర్ముఖమైతే చాలు...

అనగా "నిజంగా నేను కర్తనా?" అని ప్రశ్నించుకుంటే చాలు...

'నేనెవడను?' అని ఆత్మవిచారణ చేసుకుంటే చాలు.

ఈ అబద్ధపు నేను మాయమై
ఆ నిజమైన 'నేను' మిగులుతుంది.
ఆ 'నేనే' నేనని తెలుస్తుంది.

తత్ఫలితంగా-

నిద్రలోని ఆ నిశ్చలత మెలకువలోకి కూడా ప్రవహించడం మొదలుపెడుతుంది.

అలా మెలకువలోని 'నేనున్నాను' అన్న ఎరుకకు,
నిద్రలోని నిశ్చలత తోడై స్థితప్రజ్ఞత కలుగుతుంది.

ఇతరులకు తాను మెలకువలో ఉన్నట్టే కనిపిస్తాడు. కాని నిజానికి తాను నిద్రలో ఉంటాడు.

ఇతరులకు తాను నిద్రలో ఉన్నట్టే ఉంటాడు.
నిజానికి తాను మెలకువలో ఉంటాడు.

****

99. రెండే ఉత్తమ ఉపాయాలు

శిష్యుడు: ఆత్మనిష్ఠకు మంచి ఉపాయం చెప్పండి...

గురువు: నేను లేనే లేను
అని భావన చెయ్యి...
లేదా
ఉన్న సమస్తమూ నేనే (నేనే అంతా అంతా నేనే)
అని భావన చెయ్యి...
ఆత్మనిష్ఠకు ఈ రెండే ఉత్తమ ఉపాయాలు.

****

100. దైవేచ్ఛ

ప్ర) దైవేచ్ఛ అంటే ఏమి?

జ) జరుగుతున్నదంతా దైవేచ్ఛ.

ఇలా జరగాలి అలా జరగాలి

అని అనుకోవడం,

అలా ప్రయత్నించడం

ఇది పురుషప్రయత్నం.

పురుషప్రయత్నం, దైవేచ్ఛ రెండూ ఒక్కోసారి

coincide అవుతుంది...

అప్పుడు సంతోషం కలుగుతుంది.

అలా కానప్పుడు దుఃఖం కలుగుతుంది.

దైవేచ్ఛకు తలవంచి,

ఏ సమయానికి ఏది సంభవిస్తే

దానిని అనుభవించడానికి సిద్ధపడడమే

నిజంగా శరణాగతి.

శరణాగతి అంటే -

కర్మరాహిత్యం కాదు,

కర్తృత్వరాహిత్యం.

****

101. **మిథ్యానేను**

ప్రసన్న: ఈ జ్ఞానం నేను పొందేదెప్పుడు?

నేను 'నేను'గా మిగిలేదెప్పుడు?

జ): ప్రసన్న అనే ఈ నేను మిథ్యానేను.

ఈ నేనుకు అస్సలు ఉనికే లేదు.

కాబట్టి ఇది జ్ఞానం పొందడం అంటూ ఏమీలేదు.

"ఎప్పుడు" పొందుతాను? అని అడిగావు...

ఎప్పుడు అనేది కాలానికి సంబంధించినది.

కాలంలో పొందింది కాలంలోనే నశిస్తుంది.

అసలు నేను కాలదేశాలకు అతీతమైనది.

అది మాత్రమే ఉన్నది.

ఇది అది కావడమంటూ ఏమీలేదు.

ఇది లేదని తెలుసుకుంటే చాలు.

అది అదిగానే శేషిస్తుంది.

* * *

నేను లేనని తెలుసుకోవడం జీవునికి మోక్షం.

నేను మాత్రమే ఉన్నాను అని తెలుసుకోవడం దేవునికి మోక్షం.

****

102.కోపం

ప్ర) నాకు కోపం అనేది పోవటం లేదండి... అదే కొంచెం అర్థం కావడం లేదు...

జ)మిరపకాయ తీయగా ఉంటే ఎలా?

మామిడి పండు చేదుగా ఉంటే ఎలా?

ఏది ఎలా ఉండాలో అలా ఉండడమే సరి.

మంచి లక్షణాలు, అవలక్షణాలు అని రెండు లేవు.

జగన్నాటకం రక్తి కట్టాలంటే అన్ని రకాలూ ఉండాలి.

బయట - భిన్నత్వం.

లోపల - ఏకత్వం.
రెంటినీ అనుభవించడమే ఆధ్యాత్మికం.

****

103. ప్రయోజనం-పురుషప్రయత్నం - ప్రారబ్ధం - భగవదిచ్ఛ

మాష్టర్ గారూ! మామూలుగా మనం అంటూ ఉంటాము కదా... "purpose of life" అని, అది తెలుసుకోవడం ఎలా?
జ): ప్రకృతిని మనం వాడుకోవడం లేదు, ప్రకృతే మనల్ని వాడుకుంటోంది...అంటారు వివేకానంద.

బంగారం వలన బంగారానికి ఏమీ ప్రయోజనం ఉండదు.

ఆ బంగారాన్ని ఉపయోగించుకునేవానికి ప్రయోజనం ఉంటుంది.

అలా మన వలన మనకు ఏ ప్రయోజనమూ ఉండదు.

మనల్ని సృష్టించినవానికే ఆ ప్రయోజనమేదో మన ద్వారా నెరవేర్చుకుంటాడు.

ఆ ప్రయోజనం ఏమో మన చిన్న బుర్రకు అందదు.

ప్రయోజనం పూర్తయినందుకు గుర్తేమంటే-
ఇంకొక్క శ్వాసను కూడా మనం పీల్చుకోలేం.

నీకు ఇష్టమున్నా లేకున్నా నీ పుట్టుక ప్రయోజనం పూర్తయ్యే తీరుతుంది....అంటారు భగవాన్.

పురుషప్రయత్నం, ప్రారబ్ధం అనే పేర్లతో మనం వ్యవహరించేది భగవదిచ్ఛనే.

పుస్తకాలు వ్రాయడం నా పురుషప్రయత్నం అనొచ్చు.
పుస్తకాలు వ్రాయడం నా ప్రారబ్ధం అనొచ్చు.
పుస్తకాలు వ్రాయడం భగవదిచ్ఛ అని కూడా అనవచ్చు.

పురుషప్రయత్నం - ప్రారబ్ధం - భగవదిచ్ఛ
ఈ మూడు పేర్లు ఒకదానివే.

నీకు ఏ పేరు ఇష్టమైతే, ఆ పేరుతోనే వ్యవహరించుకో...

నేను పరమాత్మ ఉపాసకుడను కాబట్టి ప్రతి విషయానికీ 'పరమాత్మ ఇచ్ఛ' అనడం నా ఉపాసనకు అనుకూలం.

నీవు పురుషప్రయత్నాన్ని బేస్ గా తీసుకుంటే
నీవు సాధన చేసి తీరాలి.

కర్మయోగి కర్మఫలాన్ని ప్రారబ్ధం పేరుతో అనుభవిస్తాడు.

భక్తియోగి కర్మఫలాన్ని భగవదిచ్ఛ పేరుతో అనుభవిస్తాడు.

ఫలం ఒక్కటే - పేర్లు వేఱు.

****

104. ఆధ్యాత్మికలక్ష్యం

ప్ర): ఆధ్యాత్మికలక్ష్యం ఏమి?

జ): నీ నామం-రూపం ప్రపంచంలో ఉన్నంతకాలం
అనగా నామరూపాలు నీకు తోస్తున్నంతకాలం
నీతో సహా యెవడూ ముక్తి పొందనట్లే.
* * *
దేహాత్మభావంతో ముక్తి పొందాలనుకోవడం
మసిగుడ్డతో అద్దాన్ని శుభ్రం చేయాలనుకోవడమే.
* * *
కల నుండి మేలుకున్నాక
కలలో ఉన్నవారందరూ మాయమై
నీవొక్కడివే మిగిలినట్టు
* * *
నీవొక్కడు ముక్తి పొందితే
'అందరూ' అనే భావం పోయి
ఏకాత్మరూపుడవైన నీవొక్కడివే
మిగులుతావు.
* * *
'ఒక్కడు' లేదా 'ఒక్కటి' మిగలడమే
ఆధ్యాత్మిక ఏకైక లక్ష్యం.

****

105. భగవదిచ్ఛ-నాకు తెలియదు

ప్ర): జ్ఞానం కలగాలంటే ఏం చేయాలి?

జ): జ్ఞానం ఎవడిని ఆవహిస్తే వాడు జ్ఞాని అవుతాడు.

శక్తి ఎవడిని ఆవహిస్తే వాడు శక్తుడు అవుతాడు.

అంతేగాని జ్ఞాన-శక్తులనేవి

మన ప్రయత్నంతో పొందబడేవి కావు.

* * *

జ్ఞాన-శక్తులు మనల్ని ఆవహించాలంటే ఏం చేయాలి?

అని మళ్లీ ప్రశ్నించకండి.

ఆ ప్రయత్నాన్ని కూడా వదలండి.

* * *

ప్రజాస్వామ్యంలో -

ఎన్నిక ఈ వైపు నుంచి ఉంటుంది.

దైవస్వామ్యంలో -

ఎన్నిక ఆ వైపు నుంచి ఉంటుంది.

* * *

"మన చేతుల్లో ఏమీ లేదు"అని

సామాన్య రైతు కూడా పలుకుతాడు.

దీని కోసం పవిత్రగ్రంథాలు, ప్రవచనకర్తలు

అవసరం లేదు.

* * *

సిద్ధి అనేది ఓ హఠాత్ సంఘటన అంతే.

సాధన వలన సిద్ధి కలుగదు.

అందువలన ప్రశాంతంగా ఉండండి.

* * *

మానవ మేధస్సుకు అందినంత వరకు

"భగవదిచ్ఛ" అనేదే చిట్టచివరి సమాధానము.

లేదా "నాకు తెలియదు" అనేదే.

భగవదిచ్ఛ అన్నా, నాకు తెలియదు అన్నా
రెంటి అర్థం ఒక్కటే.

****

106. శక్తి సహిత జ్ఞానం-జ్ఞానసహిత శక్తి-సిద్ధులు

ప్ర): శక్తిపూర్ణమైన జ్ఞానం
జ్ఞానపూర్ణమైన శక్తి
దానికదే సంభవిస్తుందా ?
లేక మన ప్రయత్నమేమైన ఉన్నదా?

జ): ప్రయత్నిస్తే లభించేది ఉత్తజ్ఞానం(పాండిత్యం)
లేదా ఉత్తశక్తి(సిద్ధులు).
వీటివల్ల పారమార్థిక ప్రయోజనం సున్న.

శక్తి సహిత జ్ఞానం, జ్ఞానసహిత శక్తి
అప్రయత్నంగానే లభిస్తుంది.
* * *
ప్రయత్నంతో పొందినవాడు
'స్థితి' నుండి జారే అవకాశం ఉంది.
ఉదా. విశ్వామిత్రుడు.

అప్రయత్నంగా పొందినవాడు
'స్థితి' నుండి జారడు.
ఉదా. రమణుడు.

ఇదే ప్రయత్న-అప్రయత్నానికి తేడా.

* * *
జ్ఞానంతో కూడిన శక్తి
శక్తితో కూడిన జ్ఞానం
ఇవి ఫలప్రదములు.

ఉత్త శక్తి, ఉత్త జ్ఞానం

వీటివల్ల ప్రయోజనం లేదు.

* * *

రమణుడు పైకి జ్ఞాని.

లోపల శక్తుడు.

బాబా పైకి శక్తుడు.

లోపల జ్ఞాని.

శ్రీకృష్ణుడు పైకి జ్ఞానిగా శక్తుడుగా, అలాగే లోపల జ్ఞానిగా శక్తుడుగా కూడా ఉన్నాడు.

****

107. పోలిక-ఎలా పొందాలి

ప్ర): ఎలా పొందాలి?

సూటిగా అడుగుతున్నాను చెప్పండి.....

జ): సూటిగానే చెబుతున్నాను వినండి....

"పొందటం" అనే క్రియే లేదు.

అని చెప్పాను....

మరి యెలా ? అని అడిగాడు....

నీవు నీవుగా ఉండు....అన్నాను....

నీలా ఉండేవాడు నీవొక్కడివే నాలుగు యుగాల్లోను....

నీవు మరొకరిలా ఉండకుండా....నీవు నీలా ఉండు...

అంటే?

పోలిక వలననే....

పొందటం, పొందకపోవడం అనే సమస్య వస్తోంది.....

బాబానో, రమణమహర్షినో, మరొక మహనీయుణ్ణో చూచి, వారి జీవితచరిత్రలు చదివి....ఓహో మనమూ అలా తయారవ్వాలని...ఏవేవో సాధనలు చేస్తూ...సతమతమవుతూ....

వారిలా అవలేక....తనలా ఉండలేక....

జీవితం ఘర్షణతోటే సాగి....ఘర్షణతోటే ముగిసిపోవడం విచారకరం.

* * *

భగవంతుడు అనంతుడు.

అనంతానికి విడిగా నేను లేనుగా....

నేను భగవంతుడిలోనే ఉన్నాను...

అన్న ఆలోచన యెందుకు కలగడం లేదు?

పరిపూర్ణంలో నేను అపరిపూర్ణంగా యెందుకుంటాను?

"నా దైవం పరిపూర్ణం, నేనూ పరిపూర్ణం" అని నిండుగా

జీవించడమే జీవన్ముక్తి.

* * *

ఏకకాలంలో -

వ్యక్తిగా వైవిధ్యతను ఎంజాయ్ చేయాలి...

జ్ఞానిగా అద్వైతభావమును కలిగి ఉండాలి.

ఇదే ఆధ్యాత్మికసారం.

****

108. ఆత్మప్రకాశంలోని కిరణాలు ఆలోచనలు

ప్ర): 'సాధన వలన సిద్ధి కలుగదు' అని మీరు సెలవిచ్చారు...

'ఊరికే ఉండు' అంటున్నారు....

ఏ ఆలోచనా లేకుండా ఊరకే ఉండడం కూడా

ఒక రకమైన సాధనే కదా!

జ): ఊరికే ఉండడం అంటే,

ఆలోచనలు లేకుండా ఉండడం అని కాదు,

నేను కర్తను అనే భావన లేకుండా ఉండడం.

ప్ర): అసలు ఆలోచనలు లేని స్థితి జ్ఞానేతరులకు కలుగుతుందా? దానిని ఎట్లా సాధించాలి?
నేను-నేను అంటూ ఆత్మనిష్ఠలో ఉంటే కలుగుతుందా?

జ): పిల్లవాడి అల్లరిని మాపడానికి
పిల్లవాణ్ణే అంతం చేయడం సరియైన మార్గం కాదు కదా!
పిల్లవాణ్ణి బుజ్జగించి తండ్రి యొక్క గొప్పతనం చెప్పి మంచి చేసుకోవాలి.

అలాగే ఆత్మ అనే తండ్రిలోంచే మనస్సనే పిల్లవాడు వచ్చాడు.

అది తుంటరే అయినప్పటికీ
నీ యథార్థస్వరూపం ఆత్మయే అన్న విషయాన్ని దానికి గుర్తుచేస్తూ ఉండడమే సత్సంగం.

* * *

'ఆలోచనలు లేకపోవడం జ్ఞానస్థితి' అనే తప్పుడు అభిప్రాయం ముందు వదలాలి.

నిద్రలో, మూర్ఛలో తలంపులు ఉండవు.
అంతమాత్రానికే అవి జ్ఞానస్థితులా?
నిద్ర, మూర్ఛ అనేవి జడస్థితులు కదా!

'ఆలోచనలే నీవు'
ఆలోచనలే లేకుంటే నీవే ఉండవు.

ఆలోచనలు లేకుండా చేసుకోవాలనేది కూడా
ఓ ఆలోచనే.

మనస్సును అంతం చేయాలనుకోవడం
తన నీడను గుంట తీసి పాతి పెట్టి పూడ్చేయాలనుకోవడమే....
అది సదా నీ వెంటే ఉంటుంది.

దేవుని మనస్సు పేరు - మాయ.
జీవుని మాయ పేరు - మనస్సు.

మనస్సును లేకుండా చేయడం అంటే

'ఆత్మకు విడిగా దానికి ఉనికి లేదు'

అని గ్రహించడమే.

ఆత్మప్రకాశంలోని కిరణాలు ఆలోచనలు...

****

109. బుద్ధి-కర్మ-పాత్ర-దర్శకుడు

బుద్ధిః కర్మానుసారిణి...

కర్మలను బట్టి బుద్ధి ఉంటుంది అనేది ప్రాచీనసూక్తి.

బుద్ధిని బట్టే కర్మలు ఉంటాయి అనేది దేవుని సూక్తి.

* * *

తెర వెనుక ఉండే దర్శకుని(దేవుని) యొక్క

బుద్ధిని(స్వేచ్ఛాసంకల్పాలను) అనుసరించే...

తెర ముందు ఉండే పాత్రల(జీవుల) కర్మలు ఉంటాయి...

* * *

కర్త - పరమేశ్వరుడు.

కర్మ - జడం.

అంటారు భగవాన్ ఉపదేశసారంలో.

* * *

ఏ కర్మలను అనుభవించడం కోసంగా

ఈ దేహం(ఈ పాత్ర) లభించిందో

వాటిని అనుభవించే తీరాలి.

వాటిని వదిలేయడం అనేది

వ్యక్తి(పాత్ర)యొక్క ఇష్టాయిష్టాల మీద

ఏ మాత్రమూ ఆధారపడి ఉండదు.

అదంతా భగవదిచ్ఛ(దర్శకుని ఇచ్ఛ) మేరకే ఉంటుంది.

* * *

పాత్ర చిన్నదా? పెద్దదా? అనేది దర్శకుని దృష్టిలో ఉండదు.

ప్రతి పాత్రా అవసరం నిమిత్తమే ప్రవేశపెడతాడు.

తన దృష్టిలో అన్నీ ముఖ్యమే...

దర్శకుడు ఆయా పాత్రల ద్వారా తన ప్రయోజనాన్ని

(తన స్క్రిప్ట్ ప్రకారం) నెరవేర్చుకుంటాడు...

పాత్రలను విడివిడిగా చూసినప్పుడు అసంపూర్ణంగానే కనిపిస్తుంది...

మొత్తం కలిపి చూసినప్పుడు రసమయంగానే ఉంటుంది.

సృష్టి యొక్క మొత్తపు ప్రయోజనము...

ఆ మొత్తపు రసానుభూతి...

ఆ ఏకత్వానుభవము...

ఒక్క సృష్టికర్తకు తప్ప ఎవరికీ ఆ అవకాశం లేదు...

సృష్టి ఎందుకు? అన్న ప్రశ్న మనకు అవసరం లేదు...

సృష్టిరహస్యాన్ని -

మనం ఎప్పటికీ తెలుసుకోలేము...

అని తెలుసుకోవడమే జ్ఞానం.

* * *

పాత్రల సమూహం నాటకం.

మరల సమూహం యంత్రం.

అవయవ సమూహం శరీరం.

జీవుల సమూహం దైవం.

* * *

ధర్మ పరంగా-

జీవితాన్ని రసమయంగా అనుభవించు...

జీవితప్రయోజనం నీది కాదు విచారించకు...

****

110. సృష్టే దేవుడు-ప్రపంచదర్శనమే భగవద్దర్శనం

దేవుడు అంటూ ఒకడు ఉండి,

వాడు పనిగట్టుకుని ఈ సృష్టి చేశాడు అంటే,

"ఎందుకు" చేశాడు? అనే ప్రశ్న వస్తుంది.

దేవుడు సృష్టి చేయడం కాదు,

సృష్టే దేవుడు.

ఆద్యంతములు లేని సృష్టి మాత్రమే ఉంది.

దేవుడు అనేవాడు లేడు,

అని అన్నప్పుడు...

"ఎందుకు" అన్న ప్రశ్న ఎగిరిపోతుంది.

సృష్టిలో కనబడే-

కార్య-కారణాలు...

చల-నిశ్చలాలు...

దేశ-కాలములు...

మార్గము-గమ్యములు...

చూచేవానివే.

సృష్టింపబడితేనే దానిని సృష్టి అనాలి...

నిజానికి సృష్టే జరగలేదు...

ఈ సృష్టి అనాది.

కాబట్టి దీనికి సృష్టి అనే పదం తీసివేసి

'సద్వస్తువు' అని నామకరణం చేసుకుంటే మంచిది.

ప్రపంచం అనే పేరు తీసివేసి

'పరమాత్మ' అని నామకరణం చేసుకుంటే మంచిది.

ప్రపంచదర్శనమే భగవద్దర్శనం.

* * *

111. అహంకారం ఉండడం దోషమేమీ కాదు

పరమాత్మా...!

బంధం నీతోనే...

మోక్షం నాతోనే...

* * *

ఆకాశం 'నీలం' కాదు.

ఓంకారం 'శబ్ధం' కాదు.

* * *

అంతరిక్షం యొక్క అనంతత్వాన్ని సూచించే

అద్భుతమైన వర్ణం 'నీలం'.

* * *

అంతరిక్షంలోని అనేకశక్తుల ఏకత్వాన్ని సూచించే

యెడతెగని నాదం 'ఓంకారం'.

* * *

శ్రీధర్ చెప్పాడు...గురువుగారు చెప్పారు...

అని అనిపించడం మాని...

నేనే చెప్పాను...

అన్న అనుభూతి మీకు కలిగిననాడు...

మీ కోర్సు పూర్తయినట్టు...

* * *

అహంకారం ఉండడం దోషమేమీ కాదు...

అది పరిమితంగా ఉండడం దోషం...

అనంతమైన అహంకారం అహంస్వరూపమే...

అహం అనేది దేహం వరకే పరిమితమైతేనే...

అది అహంకారం...

అహం అంటే మొత్తం...

సంస్కృత భాషలో తొలి అక్షరం - అ.

చివరి అక్షరం - హ.

అహము అనే పదం అలా మొత్తాన్ని సూచిస్తుంది.

* * *

జగద్గురు అంటే-

జగత్తే గురువు అని అర్థం.

జగత్తులో ఏ ఒక్కడో జగద్గురువు కాడు.

జగద్రూపంగా ఉన్నది గురువే.

* * *

విచిత్రమైన విషయం ఏమంటే-

'జగత్తు మిథ్య' అంటూనే...

జగత్తులో సత్యాన్ని వెతుకుతుంటాం...

'ఉన్నది సత్యమొక్కటే' అంటూనే...

దాన్ని ఎలా పొందాలి అని అడుగుతుంటాం...

* * *

తన ఒంటరితనాన్ని కప్పిపుచ్చుకోవడానికి తయారుచేసుకున్న ముసుగు - సమాజం.

తన ఏకాంతాన్ని చూపించే అద్దం - ఆధ్యాత్మికం.

ఒంటరితనం - దుఃఖం.

ఏకాంతం - సుఖం.

* * *

తన అశక్తతను గుర్తించడం ఒక్కటే శక్తి.

తన అజ్ఞానాన్ని గుర్తించడం ఒక్కటే జ్ఞానము.

* * *

"నాది" అనేది పోవడం అరణ్యవాసం.

"నేను" అనేది పోవడం అజ్ఞాతవాసం.

ఆ తరువాతే మోక్షసామ్రాజ్యం.

* * *

వదలడం...

పొందటం...

ఈ రెండు ప్రోగ్రాములు వదిలేస్తే...

నీవు ముక్తుడవే...

* * *

నా ప్రపంచం నాది...

నీ ప్రపంచం నీది...

ఎవడి ప్రపంచం వాడిదే...

నా ప్రపంచంలో నీవొక భాగం...

నీ ప్రపంచంలో నేనొక భాగం...

అందరికి కలిసి ఒకే ప్రపంచం అంటూ లేనేలేదు...

ఇద్దరు కలిసి ఒకే కలను కనలేరు...

ఇద్దరు కలిసి ఒకే లోకాన్ని కనలేరు...

ఉండేది నీవొక్కడివే...

లేదా...

ఉండేది నేనొక్కడినే...

* * *

పరమాత్మా!

నీ కలే మాకు మెలకువ (సృష్టి)

నీ మెలకువే మాకు నిద్ర (లయం)

* * *

భగవంతుడొక్కడే

భక్తుడు.

జ్ఞాని.

కర్మిష్ఠి.

****

112. గురుదృష్టి-దైవదృష్టి

పవిత్ర-అపవిత్ర భావములు

యెవనిలో ఉండవో

వాని పాదములున్న చోటు పుణ్యక్షేత్రము.

* * *

వాడు జ్ఞాని, వీడు అజ్ఞాని అను భావములు

యెవని మనసుకు ఇంచుకైనను తోచవో

అట్టి వాని మనసునే శుద్ధాత్మ అనదగును.

* * *

గౌరవించడానికి తనకంటే ప్రజ్ఞాఘనుడు

మరొకడు కనబడడో

అవమానించడానికి తనకంటే హీనాతిహీనుడు

మరొకడు కనబడడో

అట్టి సమతుల్యత కలిగిన మనసును కలిగినవాడే స్థితప్రజ్ఞుడు.

* * *

అతడు నా గురువు, ఇతడు నా శిష్యుడు అని

భేదము తొలగి శ్రవణ బోధాది క్రియలు ముగిసిన మౌనియే చిదాకాశరూపుడు.

* * *

పైన కూర్చొని బోధిస్తున్న గురువు నేనే

అని ఉన్న శిష్యుడు...

క్రింద కూర్చుని వింటున్న శిష్యుడు నేనే

అని ఉన్న గురువు...

ఏ చోటులో ఉంటారో...

ఆ చోటుయే ఆత్మాశ్రమం....

* * *

శిష్యుడు గురువును

ప్రేమించి ప్రేమించి

ధ్యానించి ధ్యానించి

గురువైపోయాడు.

* * *

గురువు శిష్యుణ్ణి

ప్రేమించి ప్రేమించి

ధ్యానించి ధ్యానించి

శిష్యుడైపోయాడు.

* * *

ఎప్పుడైనా ఎక్కడైనా

గురురూపంలో ఉండేది శిష్యుడే.

శిష్యరూపంలో ఉండేది గురువే.

* * *

గురువు గురువుగా

శిష్యుడు శిష్యుడుగా

తోస్తున్నంతకాలం

సత్సంగం అవసరమే.

* * *

దేవుడు దేవుడుగా

జీవుడు జీవుడుగా

తోస్తున్నంతకాలం

దేవాలయం అవసరమే.

* * *

గురు-శిష్య భేదం తొలగడమే

సత్సంగ ప్రయోజనం

నెరవేరినట్లు.

* * *

జీవ-దేవ భేదం తొలగడమే

దేవాలయ ప్రయోజనం నెరవేరినట్లు.

* * *

గురుదృష్టి అంటే

ఎవర్ని చూసినా గురువుగానే కనబడడం.

దైవదృష్టి అంటే

ఎవర్ని చూసినా దేవుడుగానే కనబడడం.

****

113. స్వస్వరూపానుభవము

ఏదో చేసి తెలుసుకోవలసిన అగత్యం...

అసలు ఎందుకు ఏర్పడింది?

* * *

ఆది నుంచి తాను అనంతుడే, అసంగుడే...

సినిమాలో ఓ పాత్రను అభిమానించి...

వాని సుఖదుఃఖాలను...

తన సుఖదుఃఖాలుగా భావించినట్లు...

సర్వ శరీరములు తానే అయినప్పటికినీ...

ఒక తనువుతో మాత్రమే అభిమానించి...

తాదాత్మ్యం చెంది...

ఆ అనంతుడు పరిమితుడైనట్టు...

అనిపించడమే సంసారం...

దేవుడికైనా... జీవుడికైనా...

అభిమానమే బంధం...

నిస్సంగత్వమే మోక్షం...

మళ్లీ ఆ పాత్రతో మమేకత్వం వదలాలంటే...

సద్గురు సాంగత్యంలో మనసు నానాలి...

అనంతుడు మళ్లీ క్రొత్తగా అనంతత్వాన్ని పొందినట్టు అనిపించడమే కైవల్యం.

కేవలుడే కైవల్యం పొందగలడు...

ముక్తుడే ముక్తి పొందగలడు...

గురువుగారు అంటుంటారు...

బంధం బంధమే అయితే అది తొలగదు...

మోక్షం మోక్షమే అయితే అది కలుగదు...అని.

తొలిగేది బంధం కాదు...

కలిగేది మోక్షం కాదు...

తగులుకున్నట్లుగా అనిపించడమే బంధం...

తొలగినట్లుగా అనిపించడమే మోక్షం...

తనను ఏదీ తగులుకోలేదు....

తొలగించుకోవడానికి ఏ సాధనా అవసరం లేదు...

అపరిమితుడైన నేను...

పరిమితమయ్యి..కుదించుకుపోయి...

ఒక నామానికి...ఒక రూపానికి...

సెట్ అయిపోయాడు...

సృష్టిలో దేనిని చూసినా...ఎవరిని చూసినా..

"నేనే" అనే అనుభవం కలగడమే స్వస్వరూపానుభవము...

* * *

మొదట్లో సకలమూ సత్యమనిపిస్తుంది...

నేను అనేది ఉత్త భావం అనిపిస్తుంది...

తర్వాత సకలమూ భావంగా తోస్తుంది...

నేను అనేది సత్యంగా అనుభవమౌతుంది...

* * *

"మొత్తం నా లోపల ఉంది"

అనైనా ఉండు.

లేదా

"మొత్తం నా వెలుపల ఉంది"

అనైనా ఉండు.

"ఒక మాట మీద నిలబడు" అన్న పెద్దల మాటకు ఇదే అర్థం.

* * *

సృష్టికి విరుద్ధమైనదేదీ కూడా

సృష్టిలోనే ఉండదు...

* * *

ఒక చోట మిట్ట ఏర్పడింది అంటే

మరో చోట గుంట ఏర్పడి ఉంటుంది.

ఒకడు లాభం పొందాడు అంటే

మరొకడు నష్టం పొంది ఉంటాడు.

ఒకడు సుఖం పొందాడు అంటే

మరొకడు దుఃఖం పొంది ఉంటాడు.

* * *

సద్గురు సన్నిధిలో మనం పొందే-

అవగాహనే సాధన...

అవగాహనే జ్ఞానం...

అవగాహనే మోక్షం...

* * *